کلیوال ژوند او کلیواله مینه

Ketabton.com

لیکوال رفیع الله علی حیدر وردګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ دی وي!

زما ګران ملګری منصوراحمد مصباح ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب نوم: کليوال ژوند او کليوال مينه

ليکوال: رفيع الله علي حيدر (وردک)

د ليکوال نمبرونه:

۰۷۹۷۳۳۵۸۳۰

۰۷۳۰۴۳۲۷۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جمعې لمانځه ته تللي وو.

يو ځو نور ملګری نور هم راسره وو.

په لاره مو سره ګف کولو.

دمکتب کیسې شروع شوی.

يو ملګری به ويل چې فلانکی استاذ ښه دی بل به ويل نا فلانکی استاذ ښه دی.

په همدی بحث جومات ته ورسيدو.

دې جومات کې يو مولوی صاحب وو.

ډير ښکلی اواز يې وو.

ماته يې زيات خوند راکولو.

لمونځ مو وکړو بيرته را روان شوو.

په لاره ديو ملګری سره مخ شوم.

چې يو کال مخکې يې مکتب پريښی وو.

تللی وو ايران ته.

ستړی مشی مې ورسره وکړی.

زما نور ملګری ولاړل کورته.

زه ده هغې سره په خبرو لګيا شوم.

هغه ويل چې اول وار مې وو چې ايران ته قاچاقی تللم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زیات په زحمت راباندې تیر شوو.

په لاره اوبه دخوراک څه نه پیداکیدل.

په موټر کې به یې داسې بار کړو که لرګی.

هیڅ مو نشوای کولی دقاچاقبرانو سره چې څه به مو وویل نو به یې وهل او ډبول کول.

بل سهار یې په کور کې دمــه راکـړه راتـه یـې ویـل چـې غږ مـو پـورتـه نـشـی کـنـه خـون مـو پـه خـپـلـه غـاړه دي.

دغـرمې یـوولــس بـجـی بـه وی چـې قـاچـاقـبـران راغـلـل.

پـه مـو ټـرو کــې یې سپاره کړو.

نویې حرکت وکړو.

بیا دایران عسکر راپسی شول .

زموږ دملګرو یو موټر یې وویشتا او موټر چپه شوو خدای خبر چې څنګه به شوی وی.

ماویل یاره دا خو بیخی زیات ظلم او زحمت دی.

هغه ویل هوو زړګو افغانان نور د هرخوا پری ژوند تنګ شوی.

ماویل هوویاره بنا له ایران څخه څه رقم راغلی په زحمت شوی خو به نه وی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه الحمدلله په زحمت نشوو خو ایران کې روپی ډیری رانه واخیستی.

ما ښه ډیر ښه چې پخیر پخیر رارسیدلی یې روپیو غم مکوه.

هغه ویل هوو دا هم دخدای پاک مهربانې ده چې روغ رمټ راورسیدم.

ماویل اې نویده ته خو مین هم وی هغه کیسه څنګه شوه.

اوف یې وکړل ویل څه درته ووایم یاره په پښتو کې به یو یو خوش قیسمته خپل مینه حاصل کوی.

ماویل اصلی خبره وکړه.

ویل یې ما چې مکتب پریښوو په همدی خاطر مې پریښوو چې هغه دلاسه ور نکړم.

خو چې له ایران څخه راغلم هرڅه وران شوی هغه یې بل چاته ورکړی.

هغه دیو شاعر شعر مې سترګو سترګو ته کیږی چې وایې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیسی ګټم خو دا پکې بایلمه

دیــدنونـــه دآشنا پکې بایلمه

زه خو ستا لپاره ژوند نه مسافر شوم

خو خبر نــه وم چې تــا پکــې بــایلمــه

زما ورباندې زیات زړه بد شوو.
نو مې لږ تسلی ورکړه .
ورتـه ومې ویل خیر ګرانه ډیر فکر مکوه دا خو ژوند دی ځوک باچا او ځوک غریب وی.
نو ته یې هم په کیسه کې مه کیږه.
هغه ویل إن شاء الله ډیر یې په کیسـه کې نـه یم.
ماته یې ویل چې ګوره مینه ونکړی.
زه دپښو په سر ناست وم لاس مې پر سترګو ونیولو او سرمې په زنګون کیښودا بیرتـه مې سر راپورتـه کړو.
هغه ویل لـکه چې ځان ته دې اور اچولی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماهم ورته ویل هوو دغسی ده زړګو.

ویل ښا نو الله پاک دې کامیاب کړه.

ماویل آمین ثم آمین مننه .

راته یې ویل راځه کوټې ته ګفه به هم وکړو چای به هم وڅښو.

ماویل سمه ده .

لاړو کوټې ته دننه شوم هغه ویل ته کینه زه به دچای خبر ورکړم.

ماویل سمه ده.

زه په کوټه کې کیناستم دکوټې په دیوال یې دغه توری لیکلی وو.

N♥S

نو ماته دمکتب وخت رایاد شوو.

چې داحروف به یې په هر ځای لیکل نوید نومیدا زما ملګری.

نوید راغی لږ وروسته یې واړه ورور چای راوړو.

خو زما فکر زیات خراب وو ځکه نوید ماته ویل چې ځان ته دی اور اچولی ماویل هسی نه چې په رښتیا اور شی په همدی فکر کې وم چې نوید غږ وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلابه څه سوچونه کوی.

ماویل هیڅ هم نه نوید جانه.

هغه ماشوم د نوید ورور ډیر مسخره وو.

هغې زیات وخندولو لږ فکر یې راسم کړو.

چای مو وڅښو زه ترې را روان شوم په لاره مې دخوش نصیب ترانه چلانده کړه روان وم کورته.

په لاره کې د استاذ سره مخ شوم.

ستړی مشی مې ورسره وکړی.

استاذ ویل ګلابه دا ډیر وخت مې په مکتب کې نه یې لیدلی ولی نه راځې .

ماویل استاذه لږ کارونه مې هغه باندې مصروف وم .

استاذ ویل ښه اوس خلاص شول کنه.

ما ویل هوو خلاص دی الحمدلله.

استاذ ویل ښا ډیر ښه سبا مکتب ته راشه مکتب مه پریږده.

ماویل سمه ده إن شاء الله درځم .

استاذ سره مې خدای پامانې مې ورسره وکړه. زه راغلم کورته موبایل مې چارچ ته کیښود زه لاړم بیرون ته د خپلی معشوقی سره مې لیدل مینه اوله وه ښه مزه یې کوله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو زه ترې زيات شرمیدم.

هغه زموږ خپله هم وه او زموږ دکور دخوا يې کور وو.

ورسره ومې ليدل ستړی مشی مې ورسره وکړی .

ویل ګلابه ښه يې .

ماويل هوو الحَمْدُ ِللهِ.

کورکې مو خيرت دی.

ماويل الحَمْدُ ِللهِ.

پلار او مور خور ټول ښه وو.

ماويل هوو حاضره ټول ښه وو.

ما پکت دهغې خبرو ته هوو او نا ويل ځکه ما ورسره خبری نشوای کولی.

کورکې به مې ډيری خبری ورته زده کړی خو چې ورسره مخامخ به شوم ټولی به رانه هيری شوی.

ویل يې ګلابه .

ماويل ها .

هغې ويل ولی هر وخت غوصه وی.

ماويل نه يم غوصه کله غوصه يم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل نه ګلابه غوصه خو یې هر وخت چې زه تا وینم نوغوصه وی او خبری نکوی.

ماپه زړه کې ویل چې دظالم لوری چې تاسره مخ شم نو هرڅه رانه هیر شی.

خو خیر ما ورته ونه کتل خو شایسته وه.

زه بیرته راغلم کورته.

کور ته راغلم چې زموږ ماما هم زموږ کره راغلی وو.

زه زیات خوشاله شوم .

ځکه دا مې ډیر ښه ماما وو.

چې رابه غللو نو به مو خپل ساعتری کول.

کوټې ته ورغللم دماما سره مې ستړی مشی وکړی.

مور مې راباندې غږ وکړو ګلابه رنګ دی ولی ژیړ دی ناروغ خو به نه وی.

ماویل نه موری هسی لږ ستړی شوم.

دماماسره مې ګف شروع کړو ټوکی یې راباندې کولی.

د ماخوستن اذان وشوو.

ماما ته مې ویل راځه ماما چې جومات ته لاړ شو.

جومات ته لاړو لمونځ مو وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماما مې دخلکو سره په سترې مشو اخته شوو.

ما د یو ملګری سره بیرون ګف شروع کړو.

ورته ویل مې حکمت جان نن استاذ په لاره کې ولیدم.

راته یې ویل چې مکتب ته ولی نه راځی .

ما ورته ویل چې لږ کارونه مې وو.

حکمت ویل ښا اول سر کې دې دروغ ورته ویلی.

ماویل نو څه مې کړی وای .

حکمت ویل ښه نور یې څه ویل .

ماویل چې ویل یې سبا سهار مکتب ته راشه.

حکمت ویل دا خو یې ښه درته ویلی که څنګه.

ماویل هوو ښه خو یې ویلی ته داسی وکړه سبا چې مکتب ته تللی نو پر ما هم غږ وکړه .

حکمت ویل سمه ده ولی نه ګلابه .

ما تری مننه وکړه .

زه او ماما راغلو کورته.

مبایل مو راواخیست لډو مؤ شروع کړه.

دماما سره په پنځوس افغانۍ.

ماترې ډیری وګټلی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو اخیر کې رانه خپلې روپۍ بیرته وګټلې.
دشپې تر یولسو او نهه دقیقو پورې لهو وکړه.
خو هیڅ فایده یې ونه کړه .
ځکه نه مې ماما له ماځخه روپۍ وګټلې او نه هم ما ترې وګټلې.
نو ویده شوو سهار راباندې مور چیغې وهلې پاځه ګلابه لمونځ قضا کیږي.
خو ډیرې چیغې یې راباندې وکړې.
اخیر یې راباندې په مخ اوبه واچولې .
خو پاڅیدم لمونځ مې وکړو بیرته ویده شوم.
بیا نو حکمت اواز وکړو چې راځه دمکتب ناوخته کیږي .
زه پاڅیدم کتابونه مې سم کړل .
زه او حکمت مکتب ته روان شوو.
په لاره یو موټر راغی په هغه کې تر مکتبه لاړو.
نو چې ترې ښکته شوو نو موټروان کرایه غوښته .
حکمت ورته ویل ګوره استاذه موټر راته تا وراوا اول په دې ویلې وو اوس یې رانه نشي اخیستلای.
دحکمت او موټروان جنجال شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما موټروان ته مې ویل څومره روپۍ دې کیږی .

ویل یې سل .

ما روپۍ ورکړی حکمت ویل مه یې ورکوه ته لېونی یې دوه قدمه لار ده .

ته ورته سل روپۍ ورکوی.

ماویل پریږده یې حکمته.

حکمت ویل ولې پریږدم .

ما حکمت تر لاس ونیوو او موټروان ته مې ویل کاکا ورځه نور.

هغه لاړو حکمت ډیر غوصه وو.

حکمت یی خپل صنف او زه خپل صنف ته ولاړم.

اول ساعت مو دری وه دری مو وویله دوهم ساعت شروع شوو ریاضی وه .

زما ریاضی ښه نه ایشی ده.

دا ساعت هم تیر شوو .

ماته زیات خوب راتلو په شاه دصنف کې بل هلک ناست وو.

ماورته ویل هیله کوم داځای ماته راکړی تاسو زما پر ځای کینی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ډیر ښه هلک وو ویل راشه ولی نه.

زه لاړم په کونج کې کیناستم .

درسی ساعت مو کیمیا وو.

دکیمیا استاذ ډیر غوصه ناک هم وو.

او ماته خوب هم زیات راتلو .

خو اخیر ویده شوی وم .

چې درز دلښتی واریې راباندی وکړو.

استاذ ویل ته درس وایې که خوب کوی.

نو یې پاڅولم تختی ته.

ویل هله ژر کوه تیر شوی درس تکرار کړه.

نو ما ورته ویل استاذه زه خو ویده وم نو زه څنګه پوه شم
چې کوم درس وو.

ټول صنف کې هلکانو وخندل .

زه له خوبه وم په خپلو خبرو سم نه پوهیدم.

استاذ بیا یو دوی لښتی راکړی .

زه لاړم په خپل ځای کیناستم .

تفریح شوی بیرون ته چې لاړم نو هلکانو راباندی مسخری
کولی خپل صنف خو راباندی خبر وو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو دصنف واله وو راباندی ټول مکتب خبر کړو .

چې زه به یې ولیدم نو به یې راته ویل .

چې زه ویده وم په درس نه یم خبر .

هر هلک دا راته ویل .

لاړم د استاذ څخه مې اجازه اخیستله.

ښه وو تستاذ اجازه راکړه.

راغلم کور ته ویده شوم.

ماسپیښین په یوه بجه او 37دقیقو پاڅیدم.

لمونځ مې وکړو بیرون ته لاړم.

زموږ دکور مخی ته ویاله وه.

په دې ویاله ډیری ښځی وی هغې جنۍ هغه زه چې پری مین وم .

غږ یې وکړو زه ویده وم په درس نه یم خبر .

ټولو ښځو ماته خندل .

زه دې ته حیران شوم چې هغه څنګه خبره شوه.

آیا هغه پیرۍ ده آیا هغه دپیریانو سره ملګری ده آیا هغه دبل چاسره اړیکه لری.

زما فکر ډیر خراب شوو بیرته لاړم کورته .

(c) ketabton.com: The Digital Library

خور مې چې ولیدم نو یې ویل زه ویده وم زه په درس نه یم خبر.

ماته غوصه راغله هغه مې پسې واخیسته.

هغه په کوټه ننه ته ور یې بند کړو.

ما ورته ویل خورې ته دا راتهووایه چې تاسو ته چا ویلی .

خور مې ویل دهغې جنۍ نوم یې واخیست ویل دهغه د ورور زوی ماته او هغه جنۍ ته وویل.

ماته زیاته غوصه راتله خوبس څه مې کړی وای غلتی زما وه.

سبا سهار بیا مکتب ته لاړم .

تر دوولسو بجو مو درس وویلا .

کورته راغلم پښه مې زیات درد کولو.

مورته مې وویل .

مور مې راته روپی راکړی .

سبا سهار لاړشه روغتون ته.

ماویل سمه ده مور جانې.

کلیوالی ژوند وو ماته کلیوال ژوند زیات خوند راکولو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبا سهار لاړم روغتون ته داکتر راته ویل دا دې ښه کار کړی چې سمدلاسه راغلی یې کنه ناروغی دې غټی ده.

دا یې راکړه ماښام اذان په لاره رابانديې وشوو.

یو ساعت لار پاتی وه موټر هم نه وو.

زه حیران شوم ماویل هسی نه چې په لاره کوم مسکیل راته پیدا شی دې فکر کې وم.

چې تروری مې یاد ته راغله .

چې دې کلی کې خو مې ترور هم شته.

نو لاړم د ترور کره مې .

دهغې کور تنها له نورو کورو لیری وو.

نو لاړم دروازه مې ورټک ټک کړه .

دروازه یې خلاصه کړه سترې مشی مې ورسره وکړی .

هغوی هم زیات خوشاله شول زما دترور دوی لورانی وی زامن یې نه وو.

دترور خاوند تللی وو غزنی ته هلته یې شپه وه .

ما دماښام لمونځ وکړو دعا مې وکړه.

را ولاړ شوم ترور مې ویل چې لمونځ دې وکړو بیا هغه بلی کوټی ته راځه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاړم هغه بلی کوټی ته ترور رانه زموږ دکورنۍ دغړو پوښتنه وکړه.

ویل یې ډیر ښه وخت راغلی زما خاوند په غزنی کې وو موږ لږ ډاریدو ما ویل هسی نه کوم مشکل پیدا شی.

خو دخدای پاک مهربانی وه چې ته راغلی.

لږ وروسته یې ډوډی راوړه .

ډوډی مو وخوړه زیات مزه یې وکړه.

چای یې هم راوړو چای مو هم وڅښو.

د ترور لورانو راته ویل ګلابه مبایل خو دې راکړه.

ما هم مبایل ورکړو .

ډیر فلمونه یې پکې وکتل .

فلمونه یې خلاص نکړل مبایل چارچ خلاص کړو.

نو مبایل یې چارچ ته کیښوو.

نیم یا څلویښت دقیقی وخت تیر شوو بیا یې راواخیست.

بیا یې هغه پاتی فلمونه وکتل .

نو یې زما کوډ یا پټ کوډ چې ما پکی خپل شخصی شیان قلف کړی وو.

دا یې را پیدا کړو ویل دا خلاص کړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماویل دا زما ندی زده دا زما ملګری رمز ورکړی.
خو نې منله ویل نه خلاص یې کړه .
ما بیا ورته وویل چې زما ملګری رمز ورکړی.
نو یې ویل سمه ده بیا نو څه کوی حذف به یې کړم.
ماویل نه حذف یې نکړی .
هغې ویل یا یې خلاص کړه یا یې حذف کوم.
نو زه یې هم مجبوره کړم کوډ مې ورته خلاص کړو.
په هغه کې دهغه جنۍ عکس هم وو .
هغه یې چې ولیدلو ویل دا څوک ده ګلابه.
ماویل دا هسی عکس دی .
هغه ویل یا به یې رابنایې یا یې حذف کوم.
ماویل هیله کوم چې حذف یې نکړی.
هغه ویل سمه ده خو راوبنایه .
ما ویل دا زما .
ویلی څه خو وایه دا ستا څه خبری ولی بندوی.
ماویل دا زما ملګری ده .
هغوی زیات وخندل ویل دا بدرنګه دی ملګری کړی.
ما هیڅ هم نه ویل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډيرى مسخرى يې راباندى وكړى.

ډير پښيمانه شوم چې راغلم.

په لاره خوبه مړ شوى واى نو دلته خو تر مرګ بتره كړم.

سهار شوو لمونځ مې وكړو .

كورته راغلم .

كليوال ژوند ماته زيات خوند راكولو.

ځكه چې څوک به مريض شوو نو ټول ګاونډيان به يې پوښتنى ته ورتلل.

ماته هم زموږ ګاونډيان راتلل .

او شى به يې هم راوړل يا هګۍ يا بل شى خو مقصد خالى لاس نه راتلل.

بله ورځ دهغې جنۍ مور راغله.

زه پروت وم پښى مې درد كولو .

سر مې په بړستن كې پټ كړى وو.

دهغې جنۍ مور زما مورته ويل دهغې جنۍ نوم يې واخيست .

ويل دا پنير هغې پاخه كړى هغه ډير ښه پنير پخوى .

زما مور ترې مننه وكړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زه زيات خوشاله شوم ځکه چې دهغې دلاس خواږه خو
بېل خوند لرى.

دهغې جنۍ مور لاړه .

نو زه راپاڅيدم مور ته مې ويل .

مورى هغه پنير دې څه کړل زيات وږى شوى يم.

مور مې پنير راواخيستل زياته مزه يې وکړه.

داسى ارمان راتلو کاش چې نور هم واى.

خو خير له نارغى بنه شوم بهر بيرون ته لاړم.

چکر مې ووهلو دملګرو سره مې وليدل بيرته راتلم کورته .

په لاره روان وم چې اواز وشو ګلابه چيرى داسى تيز روان
يې.

چې شاته مې وکتل هغه جنۍ وه سترى مشى يې راسره
وکړى زما دناروغى پوښتنه يې وکړه.

ويل ماته کوم خدمت شته .

ماويل هوو .

ويل وايه کوم خدمت وکړم.

ما ويل ستا مور زموږ کره راغلى وه.

پنير يې راوړى وو او ويل يې چې دا تا پاخه کړى .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو هغه راته پاخه کړه.

هغې ویل ته داسی وکړه خور ته دې وواېه چې زما مور ته وواېې .

که زه یې په خپل سر پاخه کړم .

بیا مې مور غوصه کیږی.

ماویل سمه ده لېونی .

لاړم کورته خور ته مې وویل هغه ورغلله.

لږ وروسته یې ښه ډیر پنیر راوړل زیات خوند یې کولو.

وخت تیریده.

مینه مو ورځ تر بلی زیاتیده کلیوال ژوند وو چا راته مزاحمت نه کولو.

کورونه مو هم سره نیږدی وو وخت تیریده.

زما خور ناروغه شوه .

ډیرو روغتونو ته مو بوتله هیڅ ښه کیده نه.

کابل ته مو هم بوتله هلته .

داکتر ویل دا بوځی پاکستان ته زموږ سره دومره روپی هم نه وی.

ما فکر وکړو چې لاړ شم نوید ته .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ملګری ته لږ روپی به ترې په قرض واخلم.

ورغللم نوید ته نوید سره مې ولیدل کیسه مې ټوله ورته وکړه.

ویل څومره دې پکار دی پکټ غږ کوه .

ما ترې څلوېښت زره افغانۍ راوړی.

پاسپورټ مو شروع کړل.

ډیر په زحمت موپاسپورټونه واخیستل .

روان شوو پاکستان ته مزل دی کوو یې.

د غرو او دښتو په ننداره وم .

فکر ورته وړی وم .

پاکستان ته ورسیدو اطاق مو هم په کرایه ونیوو .

شپه مو وکړه سهار د روغتون په لټه کې شوو.

روغتون ته لاړو .

د خور زړه مې سوری وو.

داکتر ویل چې دابه یو څو شپې میلمنه وی دا زیات ژوند نشی کولی.

لاړم د خور اطاق ته .

د خور کم عمر او ځوانی ته مې چې کتل زیات خفه شوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېره ژړا راتله ځان مې ټينګ کړو.

بيرته راغلم بهر بيرون ته .

زيات مې وژړل ډير فکر مې خراب شوو.

زړه مې زيات درد کولو چې بې هوشه شوی وم.

بيا په ځان نه يم خبر شوی .

چې په هوش کې راغلم نو په اطاق کې وم.

داکتر راسره وو.

زما دحالت پوښتنه وکړه .

ماويل ښه يم مشکيل نشته.

لاړم د خور اطاق ته لږ لږ دوا مې د هغې دتسلی لپاره واخيسته.

نو دروغتون څخه خپل کرايې اطاق ته روان شوو.

خور مې رانه پوښتنه وکړه.

داکتر څه ويل .

ماويل چې داکتر ويل دا دوا دې وخوری إن شاء الله ښه به شی.

لاړواطاق ته .

سهار مو بيرته حرکت راوکړو را روان وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په زړه کې دغم اوربل وو.
وخت تیریده.
خپل کلی ته راورسیدو .
زما دخور پوښتنی ته ټول خپلوان راغلل.
زما مې خورته ډیر زړه بدې دا.
ډیر فکر مې خراب وو.
زما دخور سره ټولو ګاونډیانو ډیر ښه چلند کولو.
هیچا نه خفه کوله د ټولو ډیر زړه وربانډی بد وو.
دخپلو ملګرو همزولو سره یې ډیر ښه وخت تیر کړی وو.
په هغوی ډیره ګرانه وه.
وخت تیریده بله ورځ یې اخیری سلګۍ وی.
خبری یې شروع کړی.
ویل یې وروره په ما بدګومانه نشی زه یوه پښتنه پیغله یم.
زما اخیری سلګۍ دی ما ورته ژړل او هغې خبری کولی.
ویل یې زه د فلانکی هلک سره مینه کوم.
هیله کوم چې پر ما بدګومانه نشی ماپاکه مینه کړی .
هغې هلک ته ووایه چې په ما پسی هیڅ ژړا او خفګان
ونکړی په ځان دې فام.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تردې ځایه یې خبرې وکړی نو له دې فانی یې ستر ګی پټی کړی.

ما په زوره چیغه وکړه.

او بې هوښه شوم .

چې په هوښ کې راغلم زموږ په کور کې ژړاوی دی.

هر څوک ژاړی .

خو د هغې همزولی بیخی داسی چیغی وهلی چې دسړی زړه یې مات مات کولو.

ما هم پسی ژړل.

ډیر زور یې غوښتلو داسی په ځوانی کې لړنګه شوه.

ټول کلی پسی خفه وو.

جنازه یې وشوه خاوروته مو دیوګل په شان ځوانی وسپارله.

زما مور جانه او پلار جان پسی ډیر خراب شول.

خو بس په ژړا هیڅ نه کیده.

له هدیری راغلم کورته زړه مې تنګ شوو.

لاړم ځان ته کوټی ته ښه زړه مې تش کړو.

بیرته راووتم ټول کور کې دغم خبری او دغم ژړا وه.

یوه میاشت تیره شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما دخور خبری هغه هلک ته تر اوسه نه وی کړی.
او نه مې کولی شوای.
ځکه خپلی پښتو اجازه نه راکوله چې ورته ووایم.
نو زما معشوقی ته مې وویل .
هغه هلک دهغې دکاکا زوی وو.
هغې ویل سمه ده زه ورته وایم .
ما ترې مننه وکړه.
هغې جنۍ ماته تسلی راکوله.
خو دهغې خبرو زیات خوند کولو.
زما زړه ورباندی ارام شوو .
ډیری خبری یې راته وکړی.
موږ په خبرو لګیا وو چې خبر راغی چې هغه هلک ځان وژنه کړی.
هغې جنې چیغه وکړه او منډه یې کړی.
ما هم دهغې هلک کور ته ور منډه کړه.
چې ورغللم هلک وفات وو.
اوس نو دهغې په کور کې دغم خبری او ژړا روانه وه.
زما ورباندی زیات زړه بد شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړه کې مې وویل چې که دخور خبرې مې ورته کړی وای شاید داسی پیښه نه وای شوی.

خو نشوه .

دې هلک نور ورورا او خورانی نلرل.

د موره یوو وو.

مور یې پسی لېونۍ شوه.

هغې ته مې زیات زړه بد شوو.

وخت تیریده.

دهغې جنۍ ورور په کابل کې وظیفه لرله.

بیا یې زنک ورته راکړی وو چې یوه میاشت وروسته کور کابل ته وړې.

دې خبری زما زړه مات کړو.

دجنۍ سره مې ولیدل.

ما ویل تاسو په رښتیا کابل ته کور وړی.

هغې رانه غیږه تاو کړه او په ژړا شوه.

ویل هوو ګلابه رښتیا ده .

ماویل ګرانې ما یوازی پریږدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې ویل ګلابه ستا پرېښودل دومره وړه خبره نه ده خو څه وکړم ګرانه.

ماویل که ته دبل شوی زه ځان وژنه کوم.

هغې چیغه وکړه نه ګلابه نه داسی ونکړی.

ماویل نو څه وکړم .

هغې ویل صبر وکړه ګرانه خدای پاک مهربانه دی.

یوه میاشت وروسته تلل کابل ته.

ما په ورځ کې دری یا څلور واری مې ورسره لیدل.

کورته لاړم ډیر خفه وم.

د نوید خبری مې یاد ته راغلی.

چې ویل به یې چې ځان ته دې اور اچولي.

ما هغه وخت نه منله دا خو په رښتیا چې ځان ته مې اور اچولی.

ډیر زیات خفه شوم کور کې تنګ شوم لاړم د نوید دغو کره.

د نوید سره مې ولیدل.

نوید ته مې کیسه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ویل ګلابه ما نه وو درته ویلی اوس خو هیڅ حل لاره نشته.

ګلابه اوس صبر کوه إن شاء الله ټول به سم شي.

ماویل نوید جانه خو زړه مې هیڅ صبر کولو ته نه پریږدی.

نوید ویل نه پوهیږم څه وکړم.

خو ګوره ګلابه تر اوسه خو دې دلاسه نه ده ورکړی.

خو صرف کور یې کابل ته ځی که سنګه.

ماویل هوو خو جدایې راته ډیره سخته ده.

نوید ویل دغه خو ده خو اوس نو ښنګه کوی.

ماویل نو اوس چې کړم څه به کړم.

خو خیر بیرته راغلم کور ته راستون شوم.

بیا مې دهغې جنۍ سره ولیدل.

ما ورته ویل څه وخت ځی .

هغې ویل 18شپی وروسته ګرانه .

ماویل ښا 18ورځی ژوند پاتې.

هغې ویل ته ولی داسی نا هیلی خبری کوی.

ما ویل زه یې نکوم خو زما زړه یې کوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهيګم ګلابه زه تر تا زياته خفه يم تا چې وينم ځان ټينګ کړم.

وايم چې هسې نه ګلاب نور هم خراب شي .

خو ته داسې خبرې کوې چې زما زړه مات مات شي.

نو په ژړا شوه زه هم په ژړا شوم.

زه په ژړا روان وم کور ته هغه هم په ژړا روانه شوه.

وخت تيريده.

لږ وروسته لاړم جومات ته لمونځ مې وکړو زياتې دعاوې مې وکړې له جومات بيرته راغلم کورته په لاره کې بيا دهغې جنۍ سره مخ شوم.

ويل يې چيرې تللې وې ګلابه .

ما ويل جومات ته تللې وم ګرانې.

ويل ښه سمه ده ګرانه.

ما ويل اې لېونۍ زه خو په تا پسې مړ کيږم.

دا به ښنګه کيږې .

هغې ويل زه خپله خو ښه وکړم هيڅ حل لاره نشته.

ماويل ماسره هم هيڅ حل لاره نشته.

لاړم کور ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فام مې نه وو اواز مې وکړو خورې لږ چاې راوړه.

هغه مې چې فام شوو چې خور خو مې وفات ده.

بیا غمونه دوه چنده شول غوښتل مې مزار ته یې ورشم.

چې هغه جنۍ په هغه ځای ناسته وه .

ماته یې ویل ګرانه زه څه وکړم ستا دومره غمونه خو به تا لېونې کړې.

ما په ژړا کې ورته وویل کاش چې مړ وای .

هغې ویل نه ګلابه داسې مه وایه .

ما ویل سمه ده لېونۍ زه ځم د خور مزار ته .

هغې ویل سمه ده ورشه ګرانه په ژړا شوه .

ماویل مه ژاړه یو زه بس یم چې ژاړم ته مه ژاړه ګرانې.

هغې ویل سمه ده نه ژاړم ګلابه .

زه لاړم دخور مزار ته زیات خفه وم .

په مزار مې زیات وژړل بیرته راغلم کورته.

کور کې هغسې خوشالې او په کلي کې هغه سې مزې نه وې.

ځکه چې کور کې مې خور نه وه.

او په کلي کې دهغه هلک مور چې لېونۍ وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زما مینه له کلی تلله .

په کلی کې بیخی خوند نه وو پاتی .

کور ته لاړم مور مې راته ویل زویه ولی داسی خراب شوی فکر مکوه دا خو ژوند دی نو خنګه یې کوی.

ماویل نا موری هیڅ فکر نکوم .

په کور کې زیات تنګ شوم لاړم بېل او لاسی ګاډی مې روان کړل.

زموږ باغچې ته .

ماویل چې لږ لرګی به هم راوړم او زړه تنګون به مې هم ختم شی.

روان شوم په لاره کې د یوو صنفی سره مخ شوم .

هغه راسره ستړی مشی وکړی.

ویل یې ګلابه اخیر دې ځان تبا کړو ولی څومره ښه درس څومره ښه ځوانی ولی ګرانه .

ما ویل څه به درته ووایم له ژونده ډیر تنګ یم.

هغه ویل صبر وکړه دصبر میوه خوږه وی.

ما ویل زړه ظالم صبر نکوی نو څنګه وکړم.

هغه ویل نو زه به څه ړرته ووایم ګلابه ښه نو چیری روان یې .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماویل ځم که لږ لرګی مې یوړل له باغچې نه.

هغه ویل سمه ده زه هم درسره ځم درسره کمک به شم.

ما ویل نه نه ته ځان مه په زحمت کوه زه یې کوم هغه نه منله راسره لاړو .

ټول کار هغه وکړو .

ماترې مننه وکړه را روان شوم کورته.

مور مې راته چای راوړو چای مې وڅښو .

موبایل مې راواخیست نوید ته مې زنګ وکړو .

ډیر تنګ وم چیری به لږ چکر ته لاړ شو .

نوید او حکمت راغلل د حکمت په موټر سکیل لاړو ښار ته.

خو ماته هیڅ ځای کې دزړه سکون نه وو.

ماښام راغلو کور ته .

حکمت ویل چې زموږ کره ځو لږ ساعت به مو تیر شی .

لاړو دحکمت دغو کره لږ ساعت مو تیر شوو.

خو زه هیڅ نه پوهیدم چې زما په زړه کې ځنګه اور بل وو.

هیڅ ارام ته یې نه پریښودم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بله ورځ هغې جنۍ راته یو قلم او ساعت او عطر او دسمال او تسبیح راکړی.

ویل دامې دلاس نښې سبا له خیره ځو کابل ته .

زه په ځان نه یم پوه شوی

نور   وروسته

کلیوالــه جنــۍ لاړلــه ښــارې شــوه

اې لوستونکیه یوه دعا ماته هم وکړه

پای

ℛ♥S

(c) ketabton.com: The Digital Library

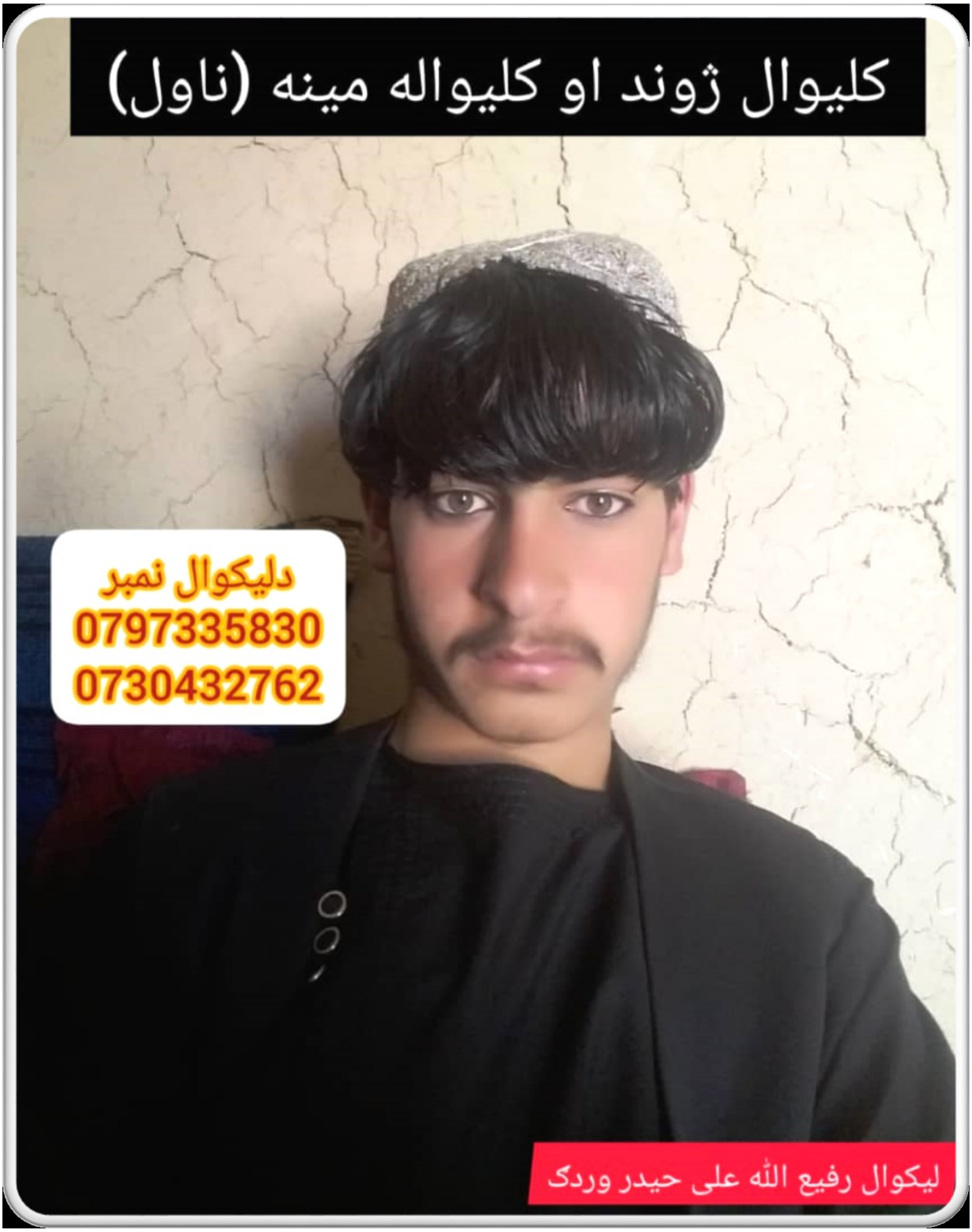

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library